

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 549/2021-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Martinom Bezákom, PhD., advokátom, Klincová 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 8Ek/1372/2018 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. **D o č a s n ý m o p a t r e n í m** do právoplatného rozhodnutia o ústavnej sťažnosti sa [REDAKOVANÉ], súdnemu exekútorovi, [REDAKOVANÉ], **u k l a d á**, aby sa v exekučnom konaní sp. zn. 378EX 363/18 zdržala vyplácania plnenia prijatého od povinného [REDAKOVANÉ] v prospech oprávneného [REDAKOVANÉ], LL.M., insolvenčného správcu [REDAKOVANÉ] v konkurze.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. apríla 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v exekučnom konaní. Okrem toho žiada vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nariadiť dočasné opatrenie.

II.

2. V prospech [REDAKOVANÉ] bola v roku 2013 vystavená zmenka, ktorá bola už 25. novembra 2013 rubopisom prevedená na [REDAKOVANÉ], a to na základe toho, že tieto obchodné spoločnosti sa v zmluve dohodli, že [REDAKOVANÉ] bude práva zo zmenky vymáhať, no zároveň [REDAKOVANÉ] zmenku vráti, ak do 25. novembra 2018 nevymôže od povinných najmenej 900 000 eur. Na majetok [REDAKOVANÉ]

bol 10. decembra 2013 vyhlásený konkurz, pričom insolvenčný správca vo vlastnom mene a na účet [REDAKOVANÉ] uplatňoval všetky nároky vyplývajúce zo zmenky až do 12. júna 2020, keď bol z dôvodu zrušenia konkurzu zbavený funkcie správcu. Insolvenčný správca bol preto aj oprávneným v namietanom exekučnom konaní, ktoré sa proti povinnému viedlo na základe právoplatného zmenkového platobného rozkazu.

3. [REDAKOVANÉ] si voči [REDAKOVANÉ] nesplnila povinnosť vymôcť od povinných zo zmenky najmenej 900 000 eur, [REDAKOVANÉ] 22. júna 2020 od zmluvy odstúpila a vyzvala ju na vrátenie zmenky. Advokát, zastupujúci insolvenčného správcu na Slovensku, odovzdal 10. septembra 2020 [REDAKOVANÉ] zmenku a sťažovateľ ako konateľ [REDAKOVANÉ] prečiarkol na rube zmenky rubopis, ktorým bola zmenka prevedená na [REDAKOVANÉ], a napísal nový rubopis, ktorým za [REDAKOVANÉ] previedol zmenku na seba.

4. Sťažovateľ následne súdному exekútorovi oznámil, že na neho prešli práva zo zmenkového platobného rozkazu a navrhol, aby okresný súd po predložení tohto oznámenia vydal dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, v ktorom ho uvedie ako oprávneného. Súdny exekútor 28. februára 2021 sťažovateľovi doručil oznámenie okresného súdu z 8. februára 2021, z ktorého vyplýva, že nie je dôvod na vydanie dodatku k povereniu, keďže rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých malo dôjsť k prevodu práv z exekučného titulu na sťažovateľa, neboli oznámené účastníkom exekučného konania a v exekúcii sa bude pokračovať s pôvodnými účastníkmi. Okresný súd tento postup odôvodnil tým, že návrh na zmenu účastníka exekučného konania môže podať len doterajší oprávnený. Podotkol, že je nemysliteľné, aby exekučný súd pripustil zmenu oprávneného bez jeho vedomia alebo proti jeho vôli, a to aj v prípade, ak by považoval za preukázané, že sťažovateľ zmenku skutočne nadobudol. Svoj záver okresný súd podoprel uznesením ústavného súdu č. k. PLz. ÚS 2/2016 z 29. júna 2016.

III.

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že okresný súd interpretoval § 37 Exekučného poriadku nesprávne, formalisticky a ústavne neudržateľne. Sťažovateľ poukazuje najmä na § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je sám exekútor povinný oznámiť exekučnému súdu skutočnosť, na základe ktorej došlo k zmene nositeľa hmotného práva z exekučného titulu. Z toho dôvodu nie je možné izolovane vykladať § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého zmenu nositeľa hmotného práva vyplývajúceho z exekučného titulu oznamujú účastníci exekučného konania. Sťažovateľ uvádza, že exekučný súd je povinný rozhodnúť o zmene na strane oprávneného bez ohľadu na to, kto mu zmenu oznámi, pričom je absurdné, aby si v exekučnom konaní uplatňoval právo oprávnený, ktorý už nie je nositeľom hmotného práva.

6. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie z dôvodu, že prebieha exekučné konanie v prospech oprávneného, ktorý už nie je nositeľom hmotného práva, a preto mu hrozí ujma v podobe výplaty vymoženej čiastky v prospech tohto nelegitimovaného subjektu na jeho úkor.

IV.

7. Ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde), pričom nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde prijatá na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude sa bude skúmať, či okresný súd postupoval v súlade s namietaným porušením základných práv sťažovateľa, keď nerozhodol o zmene účastníka konania, ak došlo k zmene nositeľa hmotného práva vyplývajúceho z exekučného titulu počas exekučného konania.

V.

8. Vzhľadom na to, že prebieha exekučné konanie, hrozí, že plnenie môže byť od oprávneného vymožené a vyplatené oprávnenému, ktorý je síce účastníkom exekučného konania, avšak nie je už nositeľom hmotného práva. V exekučnom konaní navyše platí zásada, že navrátenie do predošlého stavu nie je prípustné. Z toho dôvodu môže vzniknúť na právach sťažovateľa neodvratná ujma, a preto je namieste nariadiť dočasné opatrenie spočívajúce v tom, že exekútorica do právoplatného rozhodnutia veci ústavným súdom nebude vyplácať vymožené plnenie oprávnenému v exekučnom konaní. Na strane oprávneného nevznikne žiadna ujma na právach, keďže vymožené plnenie bude dočasne uložené u súdneho exekútora. Preto bolo dočasným opatrením podľa § 130 ods. 1 zákona o ústavnom súde súdnemu exekútorovi ako tretej osobe uložené, aby sa v exekučnom konaní zdržala vyplácania plnenia prijatého od povinného v prospech oprávneného insolvenčného správcu [REDACTED] v konkurze.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2021

Robert Šorl
predseda senátu